

ganske enormt Indtryk paa saadanne sovende. Er en Person bragt i hypnotisk Tilstand, og man nærmer en Magnet til ham, kommer han i Uro, og der opstaar et højt mærkværdigt Fænomen, som man kalder Transfert eller Overførsel. Skriver den sovende f. Ex. et Vers ned med den højre Haand, vil han, naar Magneten kommer i hans Nærhed skrive med den venstre Haand, og Skriften bliver den saa kaldte Spejlskrift, om han end aldrig før har skrevet den. — Er den venstre Arm angreben af Krampe, vil en Magnet, der nærmes til den, mens Patienten er hypnotiseret, bringe Krampen til at flytte sig over i den højre Arm. Magneten forvandler, kort sagt, enhver Ting til dens Modsætning. Har man f. Ex. indbildt den sovende, at han hader den eller den, saa vil Transferten, som opstaar ved Magnetens Tilnærmelse, forvandle Had til Kjærlighed, Glæde til Sorg.

(Sluttes.)

Edvard Brandes: Overmagt. (P. G. Philipsens Forlag). Over for Dr. Brandes' første Skuespil hed det sig, at de var stillestaende og uden Handling. Folk vilde have noget, de kunde tage og føle paa, der skulde gøres noget paa Scenen, ikke blot tales. Det synes, som Forf. i sine sidste to Stykker har villet imødekomme denne Publikums' Lyst til haandgribelige Begivenheder og advortes Handling. Navnlig gjælder dette om »Kjærlighed«, der i Art og Anlæg ofte minder om Folkeskuespillet, men den samme Tendens er kjendelig i »Overmagt«. Det er næppe nogen Vinding for Forfatteren at gaa denne Vej, hans Pen giver ikke Kjød og Blod til heftige Optrin, hans Talent har hjemme i dæmpede Farver, han former en Dialog bedre end en Begivenhed, hans sikreste Stemning er en blod eller litter Resignation, født af Indsigt i Tingenes Usselhed eller stammende fra Følelsen af Vanmagt til at sætte Verden i Lave. Han ejer ikke det stormende Udtryk eller den strømmende Følelse, men den faste Forstand, der gjør behersket i Smil og Tale, i Savn og Sorg. Disse Egenskaber passe til Emnet i »Et Brud«, der turde være Brandes' bedste Stykke, men de skade baade nærværende Skuespil og dets nærmeste Forgænger. Der er nydelige og vittige Ting i »Overmagt«, men som Helhed tilfredsstillende det ikke, man betages ikke af Handlingerne, og man tror ikke paa Personerne. Dog er der en Undtagelse: Josefine. Hun giver Stykket Interesse og Værd. De fleste andre Personer er Konstruktioner, Forf. haandterer efter eget Behag, Josefine er noget for sig selv, et Stykke Liv. Hun er tagen paa Kornet-rapmundet og forføren, ikke fin og forbeholden, livslysten og klarhovedet, formet og farvet af Guvernantelivet paa en stor Herregaard, hvor hun »hverken er Dame eller Tyende«, nødt til at tøjle sin Mund blandt Herskabet og derfor med Trang til at slaa sig løs blandt sine Fæller. Med Mindet om den sædvanlige sentimentale Guvernantetype er det behageligt at træffe dette lystige Pigebarn, hvis raske Væsen kan grænse mod det raa, men dog bevarer Læserens Sympati, fordi det dækker et sundt Hoved og et stort Hjærte. Over for denne Skikkelse staar Bogens andre Figurer flade og matte; selv Martha, der er tegnet med adskillig Sodme, synes uvirkelig og uselvstændig ved hendes Side.

Henrik Pontoppidan: Spøgelser. (Gyldendalske Boghandels Forlag). Ingen Titel kunde være farligere for denne Bog; den bringer Tanken hen paa »Gjengangere«, men Ibsens Værk og Pontoppidans Fortælling er saa vidt fjernede fra hinanden som Livets uafvendelige Alvor og de ledigste Dagdrømme. Her rejses ikke Klage fra det dybe Hjærte, her fældes ikke Dom over Tidens Ringhed,

man finder ikke den indtrængende Redegjørelse for Menneskenes Skæbner med Karakterernes Grunde og Begivenhedernes Følger, ingen Stræben efter at gribe det varige under det, der flygter, ikke engang et tilforladeligt Billede af Livets Hændelser. Det hele er ikke andet end Legeværk paa Overfladen. Man faar nærmest en Fornemmelse af, at Forf. har villet lave en Roman i gammel Stil, ikke en Fremstilling af svundne Tiders Liv og Tanker, men et Forsøg i forældet Skrivemaade, ikke en historisk Skildring, men en literær Pastiche. Han sidder uden for sin Fortælling og giver en Kronike til bedste for dem, der kan finde Behag i opdagede, ydre Begivenheder. Fortællingen er tvangløs og stanser ikke, men han har ogsaa Hals- og Haandsret over sine Figurer, og de faa det at mærke. Han tumler efter afblegede Mønstre med Slotte og Silkeværelser, forklædte Grever og elskovsfulde Ungmøer, stigende Attraa og resigneret Lykkeoffer og Flugt og Fare, til Eventyret ender i Fryd og Herlighed i det Land Spanien. Man fængsles af Fortællingens Stil. Den skrider frem med en bevidst og yndefuld Stærelighed, tit i sirlig paastrogne Farver, let og gennemsigtig. Men Karakterskildringen har intet Værd. Ingen af de tegnede Personer træder levende frem for Sjælens Oje, de komme og gaa og ses ikke mere. Det er alt sammen løse Fantasier, der vifte frem og tilbage, uden at den ringeste Krusning mørkner Sindets So. Det er Støv, der stiger op og lægger sig let igjen. Der er ikke sat noget ind paa denne Beg. og Udbyttet bliver derefter.

N. M.

Fra Ballon.

Hr. Redaktør!

Under Overskriften »I Ballon« har en Aeronaut i Illustreret Tidendes Nr. 41 givet en Række interessante Bidrag til Luftsejladens Psykologi. Heri berøres bl. a., den ret mærkelige Kjendsgjerning, at d'Hr. Luftsejler ikke er tilbøjelige til at blive svimmel, uagtet denne Art Udsigt med dens totale Mangel paa Forgrund og Mellegrund netop skulde synes at disponere særlig til Svimmelhed. Inds., som hører til »den forsvindende Del af Menneskeslægten, der har haft Lejlighed til at stige op af det Lufthav, der svøber sig om Jordens«, tillader sig at forklare dette ganske prosaisk saaledes: Et nogenlunde normalt Mandfolk bliver som Regel ikke svimmel, naar han har et Plankeværk af rimelig Højde mellem sig og Dybet, og som et saadant fungerer i Virkeligheden Videturvens (»Gondolens«) Sider. Tænker man sig Kurven erstattet af en plan Flade uden Plankeværk, tror Inds. unægtelig, at de allerfleste Ballonpassagerer vilde stifte et ret grundigt Bekjendskab med Begrebet Svimmelhed. Ved Bjærgbestigninger er det jo netop det intime Forhold til Dybet »uden Rækværk«, der kan give modtagelige Gemytter »en Tanke« i overste Etage. I Mangel af Bjærg kan lysthavende gjøre et lille Experiment ved at bestige Rundetaarns Platform, gaa lige hen til Gitterværket og saa »i Tanken« bortfjerne dette, men selv blive staaende ved Yderenden og se ned! — Ballonens »Fart« kan ikke anføres som Moment i Faveur af Rundetaarn som svimmelfri Station, thi den mærke de medrøjsende ikke synderlig til. Ballonen gaar jo ikke blot med Vindens Hurtighed men ogsaa med selve Vinden. Med en lille tilsyneladende Paradox kan det altsaa siges, at Ballonen er ubevægelig i Forhold til den omgivende Luft, i det det ikke er den, der gaar, men selve Luftmassen. Da Inds. for nogle Aar siden sejlede i 3-4000 Fods Højde over Øesund ad Landskrona til (med Poul Damms Ballon) med en kalkuleret Fart af 8-10 Mile i Timen, mærkede vi ikke det mindste Vindpust. Flammen i et stærkt Lys vilde ikke engang have viftet.

Henstillende »Theorien« til fremtjige Luftsejleres velvillige Prøvelse er jeg Red.'s

erhødig Ballonpassager.

Floquets og Boulangers Duel.

I Deputeretkammerets Møde den 12. Juli indbragte Boulanger et Forslag om at opfordre Republikens Præsident til at opløse Kamret. Floquet erklærede, at Regeringen ikke vilde forelægge et saadant Forslag for Præsidenten, selv om det blev vedtaget. Det tilkom mindst af alle Boulanger at kritisere Kamrets Optræden; thi han mødte jo aldrig. Boulanger svarede heftig, at han nu fire Gange havde grebet Floquet i vitterlig Logn. Formanden i Kamret fratog da den iltre General Ordet og foreslog at sætte ham under Censur. Boulanger nedlagde derpaa sit Mandat og forlod Kamret sammen med sine to Venner Laisant og Herrissé. Kort efter søgte Clémenceau og Perin ham for at bringe ham en Udfordring fra Floquet. Udfordringen blev modtaget, og hans to Venner ordnede det nærmere sammen med Floquets Sekundanter. Efter nogen Forhandling om, hvem der var den fornærmede, som skulde vælge Vaaben, blev Floquet den, der fik det afgjørende Ord. Han valgte Kaarde, og i de øvrige Bestemmelser, der som sædvanlig affattedes skriftlig og undertegnedes af samtlige Sekundanter, fastsloges det, at Duellen skulde fortsættes, indtil en af Parterne var ukampdygtig. Den næste Morgen fandt Duellen Sted i Grev Dillons Have i Neuilly. Boulanger angreb som rasende Floquet, der var lige ved at blive trængt ud over den afsatte Kreds; i første Omgang fik begge Modstandere lette Saar, i anden, da Boulanger atter styrtede sig ind paa Floquet, parerede denne vigende tilbage og fik atter et let Saar, men i det samme kastede Boulanger sig mod hans Kaarde, hvis Spids trængte over 2 Tommer ind i Halsen paa Generalen. Floquet slap Kaarden, der blev hængende i Saaret, indtil Lægen trak den ud. Boulanger vilde fortsætte Duellen, men Lægen og Sekundanterne lagde sig imellem, da Blodet strømmede stærkt ud af Saaret. Boulanger blev ført ind i Grev Dillons Bolig, og Floquet tog hjem for kort efter at møde ved Afsløringen af Gambettas Mindesmerke, hvor han holdt Hovedtalen. Han blev naturligvis modtagen med stormende Jubel, da Rygtet om Duellen for længst var naat ud over hele Paris.

Løsning af Opgaver i Nr. 41:

Nr. 213. Man kan sælge 4 Heste og købe 8 Køer.
Nr. 214. 60.

Rigtige Løsninger er indsendte af: O. paa D—vej, C. H., Helene, C + H., »Tre Venner« (213, 214). En Sportsmand, »A«, »a a a« (213). Antonius, Johansen, En Landligger, En Tankesportsmand (214).

Vejrforholdene paa Landbohøjskolen fra den 19. Juli til den 25. Juli inkl.

Dato	Middelværdi (C. o.)	Højeste Værdi	Laveste Værdi	Fugtighedsgrad Kl. 8 i p.c.	Lufttryk Kl. 8 Millimeter	Begjærdede Millimeter
19	18,4	24,3	10,8	61	752	0,0
20	20,5	24,8	12,3	55	753	1,3
21	16,2	23,0	11,7	95	756	0,0
22	14,5	21,5	12,8	86	757	0,0
23	17,5	22,0	13,8	73	759	7,4
24	16,5	20,5	12,5	97	753	4,2
25	16,0	20,5	14,4	89	759	1,2

Ann. Lufttrykket bestemmes ved Aftæsnung Kl. 8 Morgen.

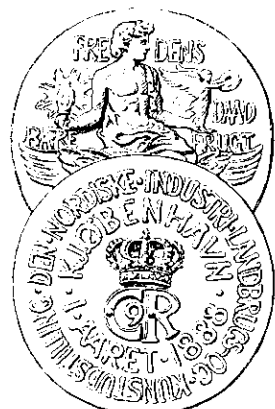
Indhold.

Text: Kejser Wilhelms Besøg, af Cab. — Livslede, af Ernst Ahlgren (Fra Victoria Benedictsson). — Er Kjærlighedshistorie, af Edw. Bellamy (fortsat). — Ernst Ahlgren, af M. G. — Fra Sundsvall. — En Protest. — Artimus Wards Hjemrejse gennem Sydstatene. — Ud- og Indfald. — Landbrug og Landmænd eller Stavnsbaandets Løsning. Langkilde, Juelskov — G. Jørgensen, Søholt — A. Christensen, Thirsted — Mourier Petersen, Rugaard — Mourier Petersen, Heibækgaard — Blahme, Nørhønd — Arup, Otting — Beech, Engelseholm. — Vore Nerver, af I. N. v. Nussbaum. — Literatur — Fra Ballon. — Floquets og Boulangers Duel. — Tankesport. — Vejrforhold. — Bekjendtgjørelser.

Billeder: Venetianerinde fra det 17. Aarh. af N. Sichel. — Fra Victoria Benedictsson (Ernst Ahlgren). — Fra det nedbrændte Sundsvall. — Udstillingsmedaljen. — Fra den nordiske Udstilling: Medaljedagen, af K. G. Gamborg. — Paa Væddeløbsbanen, af J. Bauer. — Floquets og Boulangers Duel. — 8 Portrætter af Landmænd.

»Illustr. Tidendes« Redaktion er Rosenborggade Nr. 3, 2. Sal. Redaktøren træffes Mandag til Fredag Kl. 1—2. — Hovedexpeditionen er Badstuestræde 17. Daglig aaben Kl. 8—7.

Redigeret af M. Galschiøt.

Udstillingsmedaljen

i 3 Størrelser, de her afbildede samt Originalstørrelsen, leveres i Metal paa Træ eller Blyfod fra

F. Hendriksen & Co.s

Reproduktions-Atelier,

St. Kongensgade 24.

Paa undertegnede Forlag er udkommet og faas i alle Boglader 1ste—3die Samling af

Kjøbenhavn paa Kryds og Tværs.

Træsnit og Raderinger efter Malerier og Originaltegninger til »Illustreret Tidende« og »Ude og Hjemme«.

Pris 1 Krone pr. Samling.

Faas ogsaa samlet i særskilt Omslag til 3 Kroner.

Forlagsbureauet i Kjøbenhavn.

(O. H. Delbanco. G. E. C. Gad. Jacob Hegel. C. C. Lose.)